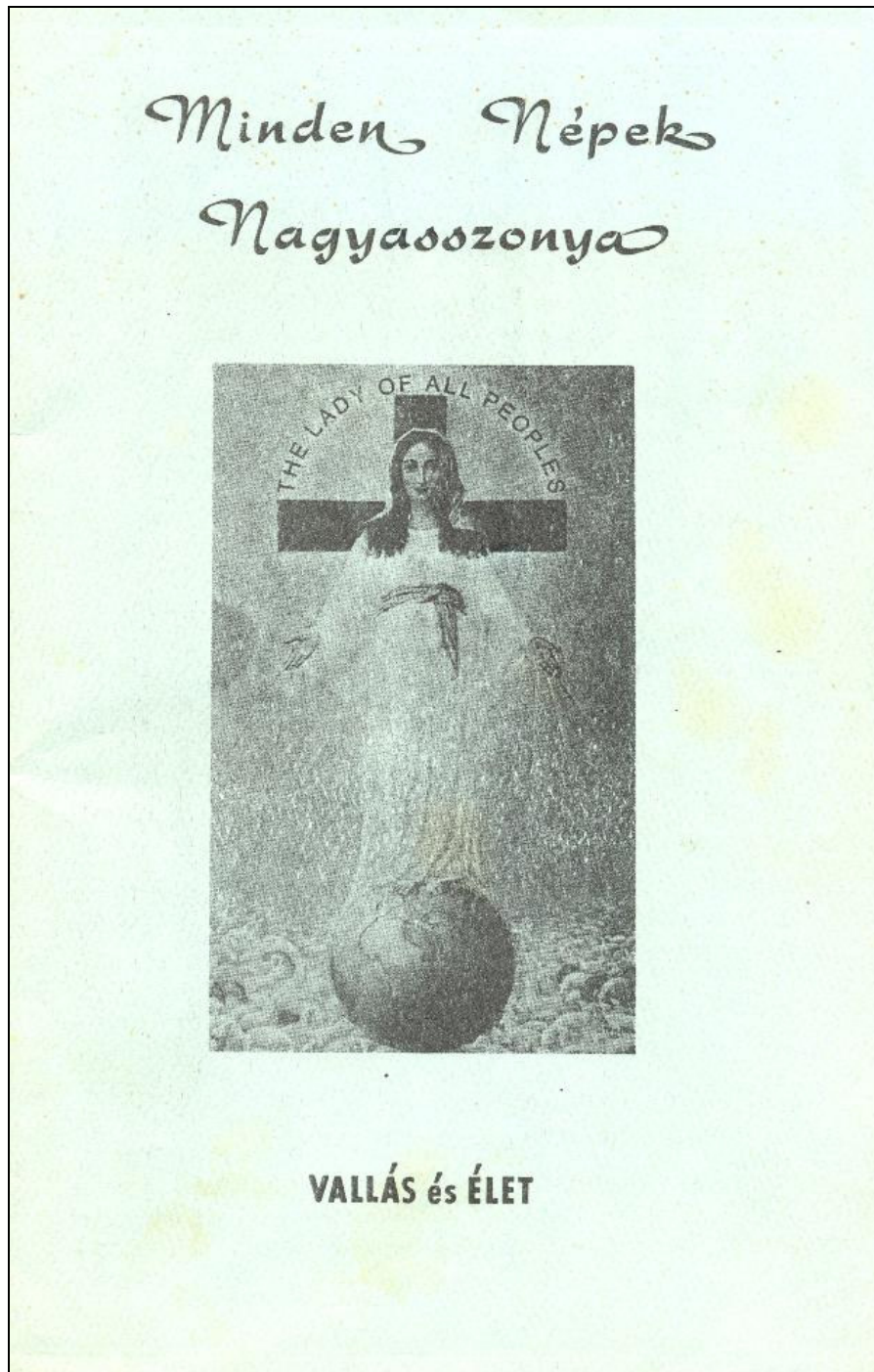

Minden Népek Nagyasszonya

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyar nyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Minden Népek Nagyasszonya

A címlapon a *Minden Népek Nagyasszonyának* képe.

A magyar fordítást sajtó alá rendezte: Magyary Csilla

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 1979-ben jelent meg a Vallás és Élet Kiadó gondozásában. Az elektronikus változat a Jézus Társasága magyarországi tartományfőnökének az engedélyével készült. A programot lelkipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más szerzői jog a Jézus Társasága Magyarországi Tartományáé.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Alapelvek az ilyen természetű kinyilatkoztatásokra vonatkozólag	4
Bevezetés	5
„Jeleim szavaimban vannak!”	7
A 2. Vatikáni Zsinat	7
Jövendölések a csapásokról	9
Minden Népek Nagyasszonya.....	10
Az ima.....	10
A kép.....	11
A templom	14
A dogma.....	14
Küldd el most Lelkedet!.....	16
Hogy elkerüljék.....	20
...az erkölcsi romlást.....	20
...a természeti csapásokat.....	21
...és a háborút.....	22
Ez mentett meg titeket!	23
Oltariszentségi élmények	24
Szakadárság fenyeget!	24
Térjete vissza hivatástokhoz!	25
Nem hallgattak rám!	25
Újra keresztre szegeztek!	25
Az eltévedtek visszajönnek.....	25
Tizenkét csillag	26
Győz a Szentlélek!	27
Irodalom.....	28

Alapelvek az ilyen természetű kinyilatkoztatásokra vonatkozólag

1. Ha azok tartalma megegyezik hitünk tanításával, a püspök ítéletét tiszteletben tartva, *hihet, vagy kételkedhet* bárki azok isteni eredetében, aszerint, hogy kellő tanulmányozás után mi látszik számára valószínűbbnek.

2. *A püspök engedélye szükséges* azonban ahhoz, hogy ilyen helyeken kápolnát építhessenek, misézhesse, új természetű ájtatosságokat vezessenek be, vagy hivatalos egyházi zárandoklatokat vezessenek. Magánszemélyként azonban bárki felkeresheti az ilyen helyeket, és ott az Egyháztól jóváhagyott imákat (pl. rózsafüzért) végezheti.

3. Az Egyház 1966-ban megszüntette az ilyen könyvek kiadására és olvasására vonatkozó tilalmakat. (Canon 1399 és 2318 – *Index*) Lásd: A. A. S. 1966. december 29-i számát.

4. Az Egyház 1975. március 19-én lehetővé tette az ilyen könyvek egyházi jóváhagyás (*Imprimatur*) nélküli kiadását. Az *Imprimatur*-ra csak akkor van tovább is szükség, ha az ilyen kiadványokat a templom előcsarnokában árusítják. Lásd: L'Osservatore Romano angol kiadásának 1975. április 24-i számát.

A lelkiélet rendkívüli jelenségeire vonatkozó tudnivalókat és azok *megítélésének szabályait* lásd a Lelkiéletünk 3. kötetében.

Bevezetés

A Szűzanya általában gyermekeknek, vagy kevés iskolázottsággal rendelkező felnőtteknek jelent meg az utóbbi kétszáz évben, jóllehet néhány alkalommal kivételt tett, mint pl. a Csodás Érem jelenésnél és a Zöld Skapuláré jelenésnél, amikor apáca újoncokat választott ki hírnökeikül, vagy Petit Berta esetében, aki kiváló neveltetésben részesült. Az amszterdami jelenések látnoknőjéről csak annyit tudunk, hogy kb. 40 éves volt a jelenések megkezdődésekor, és egy vállalat irodájában dolgozott. Ebből következtethetünk arra, hogy ő is kellő iskolázottsággal rendelkezett. Amikor a látnok iskolázott egyén, vagy főleg pap, illetve apáca, mindig nehezebb bizonyítani, hogy a jelenések és üzenetek valóban természetfeletti eredetűek, és nem öntudatlanul vetődtek fel képzeletében vagy gondolataiban, elmékedéseinek, olvasmányainak és tanulmányainak gyümölcseként. Érthető azért, hogy ilyen esetekben az Egyház még hosszabb ideig vizsgálja a jelenségeket, mielőtt ítéletet mondana felőlük, ha egyáltalán foglalkozik velük.

Az amszterdami jelenések természetfeletti eredetét még nem ismerte el a helybeli püspök, akinek feladata általában, hogy az ilyen jelenségeket kivizsgálja. A Szűzanya által adott imát azonban, amelynek elimádkozását naponta kérte azoktól, akik hisznek a jelenések isteni eredetében, már 32 nyelvre lefordították és több mint 50 püspök jóváhagyásával nyolc millió példányon felül osztották szét a világon.

Többször kérték a Szűzanyát, hogy adjon valami rendkívüli jelet a kinyilatkoztatások isteni eredetének bizonyítására. Ő azonban a várt csoda helyett csak ennyit mondott: „Az én jeleim szavaimban vannak! Ó, ti kicsinyhitűek, olyanok vagytok, mint a gyerekek, akik tűzijáték után síránkoznak, és nem veszik észre az igazi világosságot és az igazi tüzet.” (1957. május 31.)

„Az idő majd bebizonyítja, hogy igazam van!” – mondta egy más alkalommal. (1949. december 3.)

A jelenések 1945-ben kezdődtek, március 25-én és 1959. május 31-ig tartottak. A róluk írt könyvek 56 jelenésről számolnak be, s ezeket az Oltáriszentséggel kapcsolatos élmények követték, amelyekből 36-ot közöltek 1972. március 25-ig bezárólag. Itt nem tudjuk mindezeket részletesen leírni, azért csak szemelvényekre szorítkozunk, tárgy szerinti csoportosításban. Aki olvas németül, franciául, vagy angolul, megszerezheti az üzenetek teljes szövegét – ha még kaphatók – az irodalommal kapcsolatban megadott címen. (Lásd az [Irodalom](#) című fejezetben.)

A jelenések idején a Szűzanya fokozatosan építette fel mondanivalóját, s ami a kezdetben esetleg homályos, rejtélyes volt, azt a későbbi jelenések vagy események megvilágították. A látnoknak mindig hangosan meg kellett ismételnie a Szűzanya szavait, hogy azokat valaki azonnal feljegyezhesse. Rendszerint a látnok nővére írta fel az üzeneteket. Utána a látnok kiegészítette ezeket annak leírásával, amit látott. A feljegyzéseket átadta lelkiatyjának, Frehe J. domonkos szerzetesnek, aki 1967. február 12-én bekövetkezett haláláig vezette lelkigyermekét. A látnok még ma is él, jelenlegi lelkiatyjának nevét nem említik a könyvek.

A látomások nagy része a látnok lakásán történt, de néha a templomban, vagy németországi útja közben is volt látomása.

Sokszor maga a látnok sem értette az üzenetek jelentését. A Szűzanya megnyugtatta, hogy ez nem is fontos, őt csak eszközül használja az üzenetek továbbítására azoknak, akiknek szólnak. Az ő feladata csupán az engedelmesség. (1952. október 10.) Mivel a Szűzanya – főleg az első időszakban, ami 1950. november 16-ig tartott – gyakran használt jelképeket, sokszor még lelkiatyja sem értette meg a látomások és üzenetek jelentését. Idővel ezek nagy része világossá vált, de van köztük, ami még ma is homályos.

Néhány üzenet szövegét nem közölték a nyilvánossággal, mert azok teljesen egyéni jellegűek voltak. Általában azonban a Szűzanya az egész világ számára adta üzeneteit, még azokat is, amelyekben egyes országokat név szerint említett. Azért azt kívánta, hogy azokat terjesszék el az egész világon. A második időszakban adott üzenetek már könnyebben érthetőek, s bennük a Szűzanya kifejti az ima és a kép értelmét, az egész világra szóló mozgalmát, míg az első időszakban mintegy ezek háttérül a világ helyzetét festette le. Az erkölcsi romlottságba süllyedt, szerencsétlenségektől és háborúktól zaklatott világnak a Szűzanya megígéri a Szentlélek igazi békéjét. Kijelöli a nemzetek számára az egységhez vezető utat, mind a vallási egység, mind pedig a felebaráti szeretet, igazságosság és igazság megvalósításának módját.

A Szűzanya üzenetei gyakran tartalmazznak jövendöléseket, amelyek célja, hogy beteljesedésükkel igazolják a jelenések és üzenetek isteni eredetét. A Szűzanya jól tudta, hogy a kezdetben nem fogadják el a jelenések valóságát, s megígérte, hogy jelei még akkor is folytatódni fognak, amikor többé már nem beszél. (1954. április 4.)

Az üzenetek elsősorban Istenre vonatkoznak, a keresztre, az Oltáriszentségre, az Egyházra, a Szentháromságra, az Úrra és a Szentlélekre. A Szűzanya szerepe mindig alárendelt, ő csak előkészíti a Szentlélek kiáradását a világra. Istentől kapta ezt a szerepet éppúgy, mint előző szerepét, amikor az Ige földre jöttét készítette elő. Isten kívánja, hogy őt, akit egykor csak Máriaként ismertek, most mint a „Minden Népek Nagyasszonyát” hívják segítségül. Mária szerepét ismeri majd el az utolsó és legnagyobb Mária-dogma, amelyben az Egyház kijelenti majd, hogy Mária Társmegváltó, Kegyelemközvetítő és Közbenjáró. Ezután lép majd be a világ a harmadik időszakba, amelyet a Szentlélek korszakának nevezhetünk.

Ennek a korszaknak előkészítésében főleg X. Szent Pius, XII. Pius és VI. Pál pápának volt nagy szerepe, és valószínűleg II. János Pál pápára vár az előkészített dogma kihirdetése és az új korszak megnyitása.

Elkerülhetetlen, hogy az üzenetek részleteinek idézésénél meg ne ismételjünk egyes dolgokat. Mivel több fordítás alapján dolgoztunk, néha ugyanaz a szöveg más fordításban szerepel, de csak a szavak eltérők, a lényeg azonos.

„Jeleim szavaimban vannak!”

Az 1945-51 közti üzenetekben több jövendölés van az Egyházra vagy a világ helyzetére vonatkozólag. Megemlítünk itt ezekből néhányat, amelyek már teljesedtek.

A 2. Vatikáni Zsinat

A 2. Vatikáni Zsinat 1962. október 11. – 1965. december 8-ig tartott. 1945. október 10-én a Szűzanya rámutatott egy fekete galambra, amely az Egyház fölött lebegett, és ezt mondta: „Ez a régi szellem, amelynek el kell tűnnie.” Utána a fekete galamb fehérre változott, és a Nagyasszony ezt mondta: „Ez az új galamb. Sugarait szétküldi minden irányba.”

1951. február 11-én látomás közben a látnok hirtelenül Olaszország felett találta magát a Nagyasszonnyal együtt. Láta a Vatikánt, és állványok között a Pápát. (Így írta le ezt a beszámolóban. Lelkiatyjának, nővéreinek és testvéreinek azonban bővebben kifejtette, mit látott: Először a Vatikánt látta, utána a Szűzanyával együtt belépett a Szent Péter bazilikába. Annak közepén haladtak, s mindkét oldalon sportpályákhoz hasonló állványokat látott. Ezeket püspökök ültek, fehér süveggel fejükön. Komikus látványnak tartotta, de ugyanakkor szép és ünnepélyes is volt. A Nagyasszony ezt mondta: „Jól nézd meg! Ezek a püspökök minden országból jöttek.” Láta a Pápát is, tiarával fején. Egyik kezében kormánypálca volt, másik kezét felemelve tartotta, két ujját mutatva. Néhány pap volt körülötte. Az állványok előtt is ült néhány pap. A Pápa előtt egy nagy, vaskos könyv volt. Amikor a televízió közvetítette a Zsinatot, a látnok csodálkozva ismerte fel a látomásban látott képet.) A Nagyasszony megállt a látnokkal a Pápa mellett, s ezt mondta: „Hallgass figyelmesen, gyermekeim! Néhány dolgot már megváltoztattak, a többieket most vitatják meg. De én be akarom vezetni a Fiú Üzenetét. A tanítás helyes, de a törvényeket meg lehet és meg kell változtatni.” A Pápa és a bíborosok felálltak, és a Nagyasszony mintegy a Pápához szólva mondja: „Te megmentheted a mai világot. Már többször mondtam: Rómának alkalma van erre. Ragadd meg most ezt az alkalmat. Nincs még egy egyház a világon, amely a tiedhez hasonló módon volna ellátva az ehhez szükségesekkel. De ne késlekedj! Sürgesd időszerű újításaid bevezetését!”

A Zsinat jelentős változásokat léptetett életbe a papok és szerzetesek kiképzésében. Erre vonatkozólag már 1945. augusztus 29-én ezt mondta a Szűzanya: „Sok mindent meg kell változtatni az Egyházban. A papság kiképzését meg kell változtatni.” A látnok a papnövendékek menetét látja, és a Nagyasszony nyomatékosan megjegyzi: „Modernizálni kell és alkalmazni kell a mai körülményekhez.”

1945. október 7-én a látnok ismét papok, papnövendékek, apácák, stb. hosszú sorait látja menetelni, és a Nagyasszony fejét csóválva, minden szót kihangsúlyozva mondja: „Nagyon sajnálatos, hogy mindez helytelen.” Rájuk mutatva hozzáteszi: „Jobb kiképzésre van szükség, ami halad az idővel, korszerűbb, jobban tekintetbe veszi a társadalmat.”

A Zsinat után küzdelem kezdődött az Egyházon belül, ami fokozatosan kiterjedt az Egyház minden rétegére, úgyhogy VI. Pál pápa 1967. május 13-án Fatimában nemcsak a világ békéjéért imádkozott, hanem az Egyházon belüli békéért is.

1945. augusztus 29-én, amikor a Nagyasszony az Egyházban szükséges változásokról beszélt, hozzátette: „Rendben van, de a helyes szellemben történjék.” Utána utalt az Egyházon belül jelentkező ellenállási mozgalomra. Néhány hónappal később visszatért erre: „Krisztus követői belefáradnak majd a küzdelembe”. (1946. január 3.) Majd harmadszor is kijelentette, 1946. március 29-én: „A vallásra kemény küzdelem vár. Ellenségei össze akarják törni. Oly ravaszul kísérlik meg ezt, hogy szinte senki se figyel fel rá. De én figyelmeztetek.”

1952. március 19-én a Nagyasszony kijelentette: „Az Egyház – Róma – rettenetes küzdelem előtt áll. 2000 előtt sok minden megváltozik az Egyházban, a Közösségben; de a mag megmarad.” Ekkor a látnok a földgömb körül össze-vissza futkosó bárányokat látott, amelyek közül sokan elmenekültek. A Nagyasszony rájuk mutatva mondta: „Látod ezt? Az Egyház – a nyáj – szétszóródik és egyesek elmenekülnek. De a Minden Népek Nagyasszonya visszavezeti őket az egy akolba.” És megismételte: „Az egy akolba.”

1945. augusztus 29-én a Szűzanya megmutatta a látnoknak X. Szent Pius és XII. Pius pápa mellett VI. Pált, aki akkor még nem volt pápa, s akit a látnok nem is ismert, csak azt tűnt fel neki, mennyire hasonlít XII. Piushoz. Amint VI. Pált megválasztották pápának, a televízió keresztül a látnok azonnal felismerte benne az 1945-ben látott harmadik pápát.

1946. június 9-én a látnok látja, hogy Rómában küzdeni fognak a püspökök a pápa ellen, és egy hangot hall, amely azt mondja: „szerencsétlen helyzet !!”

1952. december 8-án a Szűzanya ezt mondja: „Nem tudjátok, milyen súlyosak és nehezek ezek az idők. A római pápának a feladata nehezebb, mint bármelyik elődjéé volt. Férfiak és nők, segítsétek a Szentatyát! Kövessétek példáját. Valószínűleg megkörleveleit. Teljék el a világ szellemükkel; és a hazugság és csalás szellemének nem lesz módja érvényesülni.”

1958. február 19-én a Szűzanya egy titkot bízott a látnokra, amelyet ő borítékba zárva átadott lelkiatyjának azzal az utasítással, hogy csak 1958. október elején nyithatja fel és olvashatja el. Ez volt a titok: „A jelenlegi Szentatya, XII. Pius ez év október elején felvétetik hozzánk. A Minden Népek Nagyasszonya, a Társmegváltó, Kegyelemközvetítő és Közbenjáró bevezeti őt az örök boldogságba.” A Pápa váratlanul meghalt október 9-én. Néhány nappal előtte még kihallgatásokat tartott.

A Zsinat fellendítette a vallások egység-törekvését. A látnok már 1945. augusztus 29-én az egyházak nagy változatosságát látta és a Nagyasszony kijelentette: „Egy nagy Közösséget kell alkotniuk!”

1949. május 7-én pedig a Szent Péter bazilika mellett az anglikán, örmény és orosz egyházat látta. Majd egy kör jelent meg, amely mindegyiküket egybefoglalta, s a kör vonala a Pápa kezéből indult ki és oda tért vissza.

1951. szeptember 20-án a Nagyasszony kijelentette: „Az egész világon összefognak a keresztények. Ismét felhívom a keresztény nemzeteket: Az idő sürget! Álljatok szorosan egymás mellett!”

1952. április 6-án a Szűzanya megismételte felhívását: „Figyelmeztetek minden keresztényt: Fogjátok fel az idők súlyosságát! Fogjatok össze!”

1966-ben az anglikán Canterbury érsek, Ramsey meglátogatta VI. Pál pápát, és találkozásukat a televízió is bemutatta. A találkozás pontosan úgy folyt le, ahogyan azt a látnok 16 évvel azelőtt, 1950. augusztus 15-én látta és leírta.

1957. március 19-én XII. Pius pápa enyhítette az áldozás előtti böjtöt. A Szűzanya már hat évvel ezelőtt, 1951. január 25-én kijelentette: „Egy rendeletet kell kiadni, és ki is lesz adva, amely szerint az embereknek nem kell többé böjtölniük, amikor szentáldozáshoz járulnak.” És rámutatva az Utolsó Vacsora jelenetére, hozzátette: „Azok az emberek is asztalhoz ültek, amint az utcáról bejöttek.”

1965. szeptember 3-án VI. Pál a Mysterium Fidei (Hit titka) kezdetű körlevelében figyelmeztetett az Oltáriszentséggel kapcsolatos tévedésekre. A Szűzanya már tíz évvel ezelőtt, 1955. május 31-én kijelentette: „Nagy események közelednek. A világ elfajul. Nemzetek, figyeljete a mindennapos Csodára, amit Jézus Krisztus Urunk adott nektek. Azért adta nektek, hogy naponta használhassátok. Ne hanyagoljátok el szentségeiteket. Még léteznek. Nemzetek, példátokkal vigyetek másokat is Hozzá, a mindennapos Csodához, a mindennapos Áldozathoz. 1957. május 31-én a Szűzanya óvott attól, hogy gondatlanul kezeljük a szentségeket. Ugyanakkor felhívta figyelmünket Jézus valódi jelenlétére a kenyér

és a bor színe alatt. 1958. május 31-én pedig ezt mondta: „Figyelmeztess a papságot a téves tanításokra, főleg az Oltáriszentséget illetően.”

Az Oltáriszentség fontos helyet foglal el az üzenetekben. A Szűzanya kijelentette, hogy azért választotta Amszterdamot jelenései helyéül, mert az az Oltáriszentség csodájának városa. (Lásd: Az Oltáriszentség csodái című füzet 9. old.) (1952. október 5-i üzenet) Az egyik jelenésben a Szűzanya megmutatta az éjjeli titkos oltáriszentségi körmenetet, amelyet a reformáció idejében csak így tarthattak meg. (1945. április 21.) 1953. március 20-án a Szűzanya ismét hangsúlyozta, hogy Amszterdam az Oltáriszentség városa, s ott fog felépülni az ő temploma is.

Jövendölések a csapásokról

A Szűzanya előre megjövendölt szerencsétlenségeket és csapásokat, amelyek ugyan mindig feltételesek, de ha bekövetkeznek szintén igazolják az üzenetek természetfeletti eredetét.

1953. március 20-án ezt mondta: „Azért, hogy bebizonyítsam, én vagyok a Minden Népek Nagyasszonya, megmondtam neked: nagy hatalmak fognak megsemmisülni; politikai és gazdasági vetélkedés keletkezik; vigyázz a hamis prófétákra; figyelj a meteorokra; szerencsétlenségek, csapások lesznek; nagy döntések előtt állunk; nagy nyomásnak leszünk kitéve.”

1955. május 31-én: „Nagy találmányok ideje jön; félelmetes találmányoké, úgyhogy még lelkipásztoraitok is ámulni fognak és ők is bevallják, hogy megáll az eszük.”

1946. június 9-én a Nagyasszony a földgömbre mutat, és az a látnok szeme láttára minden oldalán szétreped. Akkor a Nagyasszony az égre mutat, majd kelet felé. A látnok sok csillagot lát mintegy a levegőben függve. „Onnan jön” – mondja a Nagyasszony.

1950. december 10-én a Nagyasszony kiterjeszti karját részben Ázsia fölött, mintha megvédéné. A látnok Ukrajnának gondolja. Utána Oroszország bal felső részén pokoli tüzet lát. Úgy néz ki, mintha a földből robbanás törne ki fölfelé. „És most semmit se látsz többé” – mondja a Nagyasszony. Kiegett pusztaság van csak a látnok előtt.

„Terjeszd az üzenetet – mondta a Nagyasszony 1951. március 28-án. – Ha nem, a világ folytatja saját maga megrontását; ha nem, a világ megsemmisíti önmagát; ha nem, egyik háború a másikat követi, pusztítás pusztításra jön.”

Ezeknek a csapásoknak az elkerülése érdekében adta az imát, amelyet a következőkben részletesen ismertetünk. 1951. április 15-én mondotta a Nagyasszony: „Igen, tudom, hogy itt-ott van megújulás, de nagy mértékben kell annak bekövetkeznie ahhoz, hogy elég legyen a világ megmentésére. És a világot meg kell menteni a romlástól, szerencsétlenségektől és háborútól. Terjeszd tehát az imát és a képet azokban az országokban, amelyekben hanyatlóban van a hit.”

Ezt az imát több mint ötven nyelvre fordították le püspöki jóváhagyással, és több mint nyolc millió példányban osztották szét az egész világon.

Minden Népek Nagyasszonya

A Szűzanya csak öt évvel a jelenések megkezdése után, 1950. november 16-án említette először új címét, amely kapcsolatban áll az utolsó és legfontosabb Mária-dogmával, amelyet az Egyház ki fog hirdetni: „Most eljött az ideje, hogy beszéljek neked Máriáról mint Társmegváltóról, Kegyelemközvetítőről és Közbenjáróról a Minden Népek Nagyasszonya cím alatt.” (Mivel a magyar nyelvben sajátos kifejezésünk van az egyéb nyelvekben csak „asszony” vagy „Úrnő” szóval fordított címre: a „Nagyasszony”, következetesen ezt használjuk. „Vö. „Magyarország Nagyasszonya”, vagy „Ó Nagyasszony, nemzetünk reménye...”)

Máriának ez az új címe nemcsak megtiszteltetés számára, hanem elsősorban feladatát jelöli meg. Nem önmaga választotta ezt a címet, hanem maga az Úr adta neki: „A Minden Népek Nagyasszonya azt akarja, hogy mindenki megismerje. Ezt az új címet ezért kapta Urától és Mesterétől.” (1951. december 31.)

Megmagyarázta azt is, miért nem említette ezt a címet az első öt évben: „A mennybevitel dogmájának kellett először jönnie. Az utolsó és legnagyobb Mária-dogma ezt követi.” (1951. augusztus 15.) „Miért csak most lép be a világba a Minden Népek Nagyasszonya cím? Mert az Úr várt erre a korszakra. A többi dogma a Minden Népek Nagyasszonyához vezet. Mindezek a dogmák a Nagyasszony földi életére vagy az abból való eltávozására vonatkoztak.” (1952. október 5.)

A mennybevitel dogmáját 1950. november 1-én hirdette ki XII. Pius pápa. Ettől kezdve több mint 150 esetben fordul elő a Minden Népek Nagyasszonya cím az üzenetekben.

Az ima

1951. február 11-én a Nagyasszony ezt mondta: „Csak akkor lesz béke és nyugalom, ha minden ember visszatér a kereszthez.” A látnok a kereszt előtt áll a Nagyasszonynyal együtt, amikor ő azt mondja: „ismételd meg ezt utánam” „Mondd ezt az imát a kereszt előtt:

Úr Jézus Krisztus, az Atya Fia,
küldd el most Lelkedet az egész földre!
A Szentlélek éljen minden nép szívében,
hogy elkerüljék az erkölcsi romlást,
a természeti csapásokat és a háborút.
Minden Népek Nagyasszonya,
akit egykor Máriaként ismertek,
legyen Pátrónánk! Amen.”

(Az utolsóelőtti sor eredetileg így hangzik: „aki egykor Mária volt”, de később Mária megmagyarázta jelentését: „A szavak: «aki egykor Mária volt» azt jelentik, hogy sokan Máriát Máriaként ismerték. Most azonban, ebben az új korszakban, amely most kezdődik, Minden Népek Nagyasszonya akarok lenni. Mindenki megérti ezt az új nevet.” – 1951. július 2. A látnok lelkiatyja és a püspök is kifogásolták az „aki egykor Mária volt” szavakat, és ki akarták hagyni az imából. Mária azonban határozottan kívánta, hogy maradjanak benne. Azért benthagytuk a magyar fordításban, kiegészítve Mária magyarázata szerint.)

A Nagyasszony hozzátette: „Gyermekek, ez az ima olyan rövid és egyszerű, hogy mindenki mondhatja saját nyelvén a saját fészete előtt. Akiknek nincs fészületük, mondják a nélkül.”

A látnok leírta, hogy amikor Mária belekezdett ebbe az imába, sokkal szebbé vált, mint előtte volt. A fény, amely mindig körülragyogta, sokkal erősebben tündöklött, úgyhogy a látnok alig volt képes belenézni. Mária felemelte leeresztett karját, és összetette kezét. Arca oly égiessé, finommá vált, hogy azt szavakkal nem lehet kifejezni. Alakja még jobban áttetszővé lett és megszépült. A látnok elragadtatva nézett rá, s várta, mi történik.

Ekkor Mária elkezdte az imát: „Úr Jézus Krisztus...” de oly módon, ahogyan a látnok még soha senkit nem hallott imádkozni. Külön hangsúlyozta a *most* és *minden nép* szavakat. Az Amen-t pedig nagyon szépen és ünnepélyesen ejtette ki.

Miközben a látnok ismételte az ima szavait, nem is tudatosult benne azok jelentése. Csak mikor az ima befejeződött és elolvasta, akkor fogta fel, hogy egy imát hallott. Annak szövege annyira emlékezetébe vésődött az első hallásra, hogy sose volt szüksége ismételt elolvasására.

A következő üzenetekben a Nagyasszony kifejtette, miért adta ezt az imát a népeknek. „Minden népnek imádnia kell Teremtő Urát és Mesterét. Minden népnek könyörögnie kell az Igazi és Szent Lélekért. Ezért adtam nekik ezt a rövid és kifejező imát. (1951. július 2.)

„Buzdítsd az embereket, hogy naponta mondják el ezt a rövid, egyszerű imát. ... Azért adtam, hogy lehívják vele az Igazi Lelket a világra.” (1951. szeptember 20.)

„Most a Minden Népek Nagyasszonya megígéri, hogy akik kérnek, meghallgattatást nyernek, ha az az Atya, Fiú és a Szentlélek akarata. Ezt az imát a világ megtérítéséért kaptátok. Mondjátok el, bármi is feladatotok. Terjeszteni fogják a templomokban és a mai hírközlő szervek révén. A mai világ népe megtanulja, hogy a Minden Népek Nagyasszonyához – aki egykor Mária volt – forduljon, mint Közbenjáróhoz, hogy a világ elkerülhesse az erkölcsi romlást, a szerencsétlenségeket és a háborút.” (1951. december 31.)

Azok számára pedig, akik még mindig nehezményezték az „aki egykor Mária volt” szavakat, a Szűzanya még világosabban kifejtette: „Az Úr és Teremtő az összes asszony közül választotta Miriamot, vagy Máriát, hogy isteni Fiának anyjává legyen. De a kereszt lábánál Nagyasszonnyá lett.”

Ezzel Mária utalt az Úr Jézus szavaira: „Asszony, íme a te fiad.” A kánai menyegzőn is „asszony”-nak szólította Máriát. A zsidó nyelven használt kifejezés azonban nem azonos a magyarban közönségesen hangzó „asszony” szóval, hanem a tisztelet kifejezésére szolgál, amit a magyar Nagyasszony hűségesebben ad vissza. Angolban sem „Voman”-nel fordították, hanem „Lady”-vel. Az elnök feleségét is First Lady-nek nevezik.

Végre a püspök jóváhagyta az ima szövegét úgy, ahogy a Szűzanya kívánta. „Mondd meg püspöködnök, hogy meg vagyok elégedve – üzenté a Szűzanya 1952. június 15-én. – Az ima szövege most helyes.” „Az ima folytatódni fog mindvégig. Minden templomban mondani kell az imát, amit a Minden Népek Nagyasszonya adott a világnak.” (1952. december 8.)

A kép

1951. március 4-én Mária felhívta a látnok figyelmét megjelenésének módjára: „Nézz képemre, és tanulmányozd alaposan!” Három üzeneten keresztül mind részletesebben megmagyarázta a látnoknak a kép részleteit és azok jelentését. Azt kívánta, készítsenek róla másolatokat és később terjesszék el a képet az imával együtt.

A Szűzanya felszólítása után a látnok szinte kezével kitapinthatta a Nagyasszony alakját tetőtől talpig. Utána ezt hallotta: „Jegyezd meg ezt jól emlékezetedben. A földgolyón állok, szilárdan, mindkét lábbal. Világosan látod kezemet és arcomat is, hajamat és fátylamat. A többit csak mintegy ködösen látod. Figyeld meg alaposan, mi áll mindkét oldalon vállamnál és fejem felett.” „Egy kereszt – felelte a látnok. – Látom a keresztgerendát és felső részét.” „Akkor – folytatta a Szűzanya – mindent helyesen láttál. Fejem, kezem és lábam olyanok, mint egy emberé. Jól jegyezd meg: olyanok, mint az Emberfiáé. A többi mind lelkiés.”

A Nagyasszony mozdulatlanul állt így néhány pillanatig, és a látnok tisztán láthatta. Utána Mária folytatta: „Most megmagyarázom neked, miért jöttem ebben az alakban. Én vagyok a Nagyasszony, aki a kereszt előtt állok. Fejem, kezem és lábam olyan, mint minden emberé. A test azonban olyan, mint a Léleké, mert a Fiú az Atya akaratából jött. Most azonban a Lélek száll le a világra, és ezért akarom, hogy az emberek imádkozzanak eljöveteleért. ... A földgolyón állok, mert az üzenet az egész világnak szól.” Ekkor a Nagyasszony félkört vont kezével feje fölött, és ebben a félkörben, sajátos fényben, fekete betűs írás jelent meg: Minden Népek Nagyasszonya.

1951. április 15-én a Szűzanya megmagyarázta a derekán levő széles szalag öv feltevéseinek módját és jelentését. A Szűzanya levette derekáról az övet, s megmutatta, hogyan teszi fel: kétszer tekerte körül derekán, s utána baloldalán az öv két végét begyűrte az öv alá úgy, hogy csak egyik vége csüngött le egy kissé. „Jegyezd meg jól, mit jelent ez – mondta a látnoknak. – Ez jelképezi Fiam ágyékövét. Mert Fiam keresztje előtt állok, mint a Nagyasszony. Ez a kép megelőzi az új dogmát.”

„Figyelj gondosan – folytatta – és légy biztos róla, hogy felfogtad, amit kifejték neked. De először megismétlem: a Fiú mint az emberiség Megváltója jött a világra. A megváltás műve a kereszt volt. A Fiút az Atya küldte. Most pedig az Atya és a Fiú akarja küldeni a Nagyasszonyt az egész világra. Előzőleg is ő a Fiú előtt ment, és követte Őt.”

1951. május 31-én a Szűzanya folytatta a magyarázatot: „Figyelj, és mondd el, amit mutatok neked. Ez az utolsó magyarázat a képhez. Nézd meg jól: A földgolyón állok. A földgolyó körül, gyermekem, azt gondoltad, felhőket láatsz.” Ekkor a felhők bárányokká változtak. A földgolyó körül mindenfelé, nagy mélységben hatalmas juhnyáj áll. Voltak köztük fekete juhok is. A földgolyóhoz közel bárányok feküdtek. Némelyik juh futkosott, a másik legelt, de legtöbb fejét feltartva erősen figyelte a Nagyasszonyt a kereszttel. Néhány juh lefeküdt, s úgy nézett fel a Nagyasszonyra.

Akkor a Nagyasszony ismét megszólalt: „Gyermekem, vésd jól emlékezetedbe ezt a képet és pontosan add tovább. Ez a juhnyáj az egész világ népeit jelképezi, akik nem találnak nyugalmat addig, míg le nem fekszenek és fel nem néznek a keresztre, ennek a világnak a központjára.

Nézz most kezemre, és mondd el, amit láatsz.” Ekkor a látnok a Nagyasszony mindkét tenyerén sebhelyet látott, amelyekből három sugár áradt a bárányokra. A Nagyasszony mosolyogva mondta: „Ez a három sugár a kegyelem, megváltás és a béke sugara. Uram és Mesterem kegye révén az Atya szeretetből elküldte egyetlen Fiát, mint a világ Megváltóját. Most együtt el akarják küldeni a Szentlelket, az Igazi Lelket, aki egyedül adhat békét. Ezért a három: kegyelem, megváltás és béke. Ebben a korszakban az Atya és a Fiú el akarja küldeni Máriát, a Minden Népek Nagyasszonyát, mint Társmegváltót, Kegyelemközvetítőt és Közbenjárót. Most világosan és érthetően megmagyaráztam neked a képet. Nincs több hozzáadni való.

A kép megfestését egy német festőre, Repke Henrikre bízta. A látnok ismételtelmagyarázta neki, miként látta a képet, de sose volt meglepődve az eredménnyel. Ezen nem is csodálkozott, mert felfogta, milyen lehetetlenség lenne azt kívánni egy festőtől, hogy pl. valakinek leírása alapján fesse meg testvérenek képét. Ha már közönséges halandó képét se lehet így elkészíteni, mennyivel nehezebb volt a Nagyasszony arcát, áttetsző alakját és a belőle áradó sugarakat lefesteni. Mikor elkészült a kép, a látnok megkérdezte a Nagyasszonyt, helyesli-e. Ő csak mosolygott. Erre a látnok megnyugtatta a festőt: „Rendben van, ne nyúljon többé hozzá. Véleményem szerint teljesen lehetetlen lefesteni Máriát úgy, amint én láttam őt.”

Az eredeti kép egyelőre Németországban maradt, de a róla készült szentképeket az imával terjesztetni kezdték.

1952. október 5-én a Nagyasszony azt kívánta, hogy a festményt hozzák Hollandiába, Amszterdamba, a Csoda Városába.

1952. december 8-án a Nagyasszony ismét kijelentette: „A kép 1953-ban Hollandiába, Amszterdamba megy. Egy új templomba kerül majd – a Minden Népek Nagyasszonyának templomába. A domonkos atyák viselik majd gondját. Egyelőre egy kápolnában vagy templomban helyezik el, a papság és az adományozó tetszése szerint.”

1953. március 20-án ismét sürgette kívánságának megvalósítását: „A festményt haladéktalanul Amszterdamba kell vinni. Amszterdamot választottam a Minden Népek Nagyasszonya helyéül. Az a «Szentség» helye is.”

1953. december 3-án a Szűzanya kijelentette: „Az volt a szándékom, hogy a Mária Év kezdetén a festmény még itt (Németországban) legyen. Utána Amszterdamba viszik.”

1953 végén át is vitték a képet Amszterdamba s egyelőre a domonkos atyák paplakjában helyezték el. Ez azonban nem felelt meg teljesen a Szűzanya kívánságának. 1954. május 31-én kijelentette: „A nyilvánosságnak lehetőséget kell adni a kép felkeresésére. Kérd ezt püspöködtől. Bele fog egyezni a kép átvitelébe.”

Sok nehézség után, végre 1954. december 19-én ünnepélyesen elhelyezték a festményt a Szent Tamás templom kápolnájában. Ott virágokkal díszítették, és sokan keresték fel. A püspök azonban 1955. július 10-én visszavonta engedélyét, és a festményt visszavitte a paplakba.

A Szűzanya ismét sürgette, hogy a képet tegyék hozzáférhetővé a nyilvánosság számára, de hiába. A püspök hajthatatlan maradt. 1956. május 31-én a Szűzanya megmutatta a látnoknak azt a templomot, amit majd tiszteletére építenek, s ahol végül a festményt is elhelyezik.

A Nagyasszony kívánságára az imát lefordították a főbb nyelvekre és gyorsan terjedt az egész világon. 1951. április elsején a Szűzanya egy hasonlatban bemutatta a kép és az ima hatását a világra: „A Nagyasszony rámutatott a földgolyóra, amelyen állt. Abban a pillanatban mintha hó kezdett volna hullani körülötte. Mosolyogva mondta: «Nem érted ezt? Figyeld a földgolyót!» A látnok látta, hogy vastag hó borítja a földet. A Nagyasszony ismét elmosolyodott, és azt mondta: «Nézz még egyszer a földgolyóra!» Most a hó lassan beszivárgott a földbe. Erre a Nagyasszony megjegyezte: «Tűnődöl azon, nemde, hogy mit jelent ez? Hadd fejtsem ki neked, miért jöttem ma. Amint a hópelyhek kavarognak az egész föld fölött és a talajra hullanak, vastag réteget alkotva, úgy a kép és ima elterjed az egész világon és utat talál minden nép szívébe. Amint a hó beszivárog a földbe, úgy a gyümölcs – ami a Lélek – behatol minden ember szívébe, aki naponta elmondja ezt az imát. Mert ők kérik, hogy a Szentlélek leszálljon a világra. És most, azokhoz szólva, akik csodára várnak, azt mondom: Menjetek és kezdjétek meg nagy buzgón és lelkesedéssel a megváltás és béke e munkáját és csodát láttok. Ez mai üzenetem, mert az idő sürget. Nagy mozgalmat kell indítani a Fiúért és a keresztért és a Minden Népek Nagyasszonyáért, a nyugalom és béke Kiesdőjéért és Elhozójáért.»”

Mikor a látnok aggódott az üzenet terjedését illetően, a Nagyasszony megnyugtatta: „Félsz? Hát nem segítelek? Méglátod, hogy az mintegy magától terjed. Jó úton jársz. Ezt meg kell tenni, és ez meglesz.” (1951. április 15.)

A kép és ima terjesztésével kapcsolatban a Szűzanya megígérte, hogy „a világ megváltozik” (1951. április 29.); aki közreműködik a terjesztésben annak számára testi-lelki kegyelmeket esd ki, Fiának akarata szerint (1951. május 31.); segíteni fogja a terjesztőket, és azt kívánja, hogy még a többiektől elszigetelt országokban is terjesszék. (1951. augusztus 15.)

A kép és az ima valóban gyorsan elterjedt az egész világon. 1967-ig már 32 nyelvre fordították le és püspöki jóváhagyással ellátva több mint nyolc millió példányban osztották szét.

A templom

Számos utasítást adott a Nagyasszony a tiszteletére építendő templom helyét és alakját illetően. 1956. május 31-én a látnok látta a helyet, ahol fel fogják építeni a templomot: néhány fa és tea-ház volt a számára jól ismert területen, a Zuidelijke Wandelweg-en, nem messze otthonától. Lakásának egyik ablakából éppen odalátott. Mária kijelentette: „Nehézségek lesznek. Nagy terület ez, amelyet idővel meglehetősen nagy új város vesz majd körül.” A látnok erre látta az új házakat és egyéb épületeket. Látta azt is, hogy a gát egy részét el fogják távolítani. (Azóta az új városrész már felépült és a gátat is eltávolították, hogy helyet adjanak az új Európa Boulevard-nak.) A látnok előtt hirtelenül feltűnt a templom is. Pompás épület volt egy nagy téren. A templom stílusa sajátos volt, nem hasonlított egy jelenlegi templomra sem. Mégis minden templomból volt benne valami. Három kupolája volt, a középen levő nagyobb, mint a két mellette lévő.

A Szűzanya ekkor megmutatta a látnoknak a templom bejáratát, lépcsők vezettek fel a nagy nyitott előcsarnokhoz. Négy hatalmas oszlop volt az előcsarnok elején, tetején és lábánál díszekkel ellátva. Az oszlopok nem voltak simák, hanem vájolatok látszottak teljes hosszában. Ezek az oszlopok tartották a templom tetejét, amit domborművek díszítettek.

A templom belseje hatalmas volt, de bensőséges, nem rideg előadótermekhez hasonlított, hanem igazi templomhoz. Mégse volt ódivatú. Az ablakok színes üvegei főleg a keleti piros és kék színekben bővelkedtek, s nem hasonlítottak a látnok által ismert templomokéihoz. A templom padozata lefelé lejtett, mint a színházakban. A templom belsejében minden vonal ívelt volt. A templom elején színházhoz hasonló emelvény volt, amelyhez köríves lépcsők vezettek fel. A padok is körívekben helyezkedtek el. Az emelvény előtt áldoztatórács volt.

A félkört alkotó oltár három részből állott. A középső volt a főoltár, rajta egy alacsony oltárszekerénnyel és feszülettel, amely kb. 30 cm magas volt. A főoltár mögött a köríves falon az Utolsó Vacsora domborműve volt, szép, méltóságteljes Krisztus-alakkal. Kezében Ostyát tartott, mintha éppen ketté akarta volna törni a kehely fölött. Körülötte az apostolok feküdtek karjukra támaszkodva az asztal mellett. A Lecke-oldalon az ívelő falon az Atya, Fiú és Szentlélek alakja volt látható. Az Atya a földgömbön ült, keresztet tartva jobbában. Felette egy Galamb, sugarakkal. Az Evangélium-oldalon a Minden Népek Nagyasszonya állt a földgömbön, mögötte a kereszt, körülötte bárányok. Mind a három dombormű sötétbarna fából volt faragva.

Az Evangélium-oldalon tovább haladva egy kis kápolnához jutottak. Ott helyezték el a festményt.

A látnok ezen kívül is többször látta a templomot. A kupolák zöld színe pompásan illett a krém-színű falakhoz. Az egész templom a nyugati és keleti stílus keverékének látszott.

Egy alkalommal látomásban a templom belsejében járt. Sok papot látott az oltárnál, minden nemzetiségből, akik együtt mutatták be a szentmisét.

Egyik látomásban a Nagyasszony ezt mondta: „Ez a hely, ahonnan visszatérek Hozzá. Létesíts itt egy közösséget minden nép számára.” (1958. május 31.)

A dogma

Az utolsó és legfontosabb Mária-dogma nagy szerepet játszik az üzenetekben. Ebben Mária Társmegváltó, Kegyelemközvetítő és Közbenjáró szerepét nyilvánítja majd hittétellé a pápa. Ennek jelentését több mint 18 üzenetben magyarázza a Szűzanya, főleg a hittudósokhoz intézve szavait. Ezt a dogmát foglalja össze új címe: Minden Népek Nagyasszonya, amelyet Isten főleg korunk számára adott.

A Szűzanya előre látja, hogy ez a dogma sok küzdelem eredménye lesz. (1951. április 15.) Felszólítja a hittudósokat, hogy vegyék ki részüket ebből a hosszúnak ígérkező küzdelemből. (1951. április 29.)

1952. október 5-én a Szűzanya a hittudósokhoz szól: „A Közösségben – az Egyházban – sose nevezték Miriamot vagy Máriát hivatalosan Társmegváltónak. Sose nevezték hivatalosan Közvetítőnek. Sose nevezték hivatalosan Közbenjárónak. Ez a három fogalom szorosan összefügg, egy egészet alkot. Ez lesz a máriás történet sarokköve, és végül dogmává válik a «Társmegváltó, Közvetítő, Közbenjáró».

Most nem vádolni akarom a hittudósokat, amikor azt mondom: miért nem tudtok megegyezni ebben a dogmában? Megmagyarázom még egyszer, még világosabban. Az Atya küldte az Úr Jézus Krisztust mint Minden Népek Megváltóját. Kezdetől fogva az Úr Jézus Krisztus volt minden nép megváltója. Hivatalosan azzá lett az Áldozat és az Atyához való visszamenetele által. Miriam, vagy Mária az Úr szolgálólányává lett, miután az Atya és a Szentlélek kiválasztotta őt. Ennek a kiválasztásnak az eredményeként ő már a kezdetől fogva Társmegváltó, Közvetítő és Közbenjáró volt minden nép számára.

De az Isten-Ember távozásakor (Mária) hivatalosan Társmegváltóvá, Közvetítővé és Közbenjáróvá vált. Mikor az Úr Jézus Krisztus elhagyta ezt a földet egy intézkedésével Miriamot, vagy Máriát minden népnek adta, mint Minden Népek Nagyasszonyát. Mert ezt mondta: «Asszony, íme a te fiad; fiú, íme a te Anyád.» Ez által az egyetlen intézkedés által Miriam, vagy Mária megkapta ezt az új címet.

Miért csak most lép be a világba a «Minden Népek Nagyasszonya» cím? Azért, mert az Úr erre a korszakra várt. A többi dogmának kellett először jönnie, amint halandó élete is megelőzte a Minden Népek Nagyasszonyát. Az összes előző dogmák a Nagyasszony halandó életét és távozását foglalták össze. Ez az egyszerű magyarázat elég lesz a hittudósok számára.”

1954. április 4-én ismét a hittudósokhoz szólt a Szűzanya, és felszólította őket, hogy szálljanak síkra ennek a dogmának az érdekében. Nem új tanítás ez, megtalálhatják könyveikben. „Mondd meg a hittudósoknak – fejezte be szavait a látnokhoz beszélve – hogy a Minden Népek Nagyasszonya intézkedni fog annak megvalósításáról.”

1954 május 31-én egy látomásban Mária bemutatta a látnoknak, miként hirdeti majd ki a Szentatya az új dogmát a Szent Péter bazilikában. „Ez a nap lesz Krisztus Anyjának, a Minden Népek Nagyasszonyának «koronázási napja».”

Ugyanebben az üzenetben kijelentette a Szűzanya: „Amikor a dogmát – a Mária-történet utolsó dogmáját – kihirdetik, a Minden Népek Nagyasszonya megszerzi a békét, az igazi békét a világ számára.”

Küldd el most Lelkedet!

Az imában, amelynek elmondását mindennap kéri a Szűzanya, a Szentlélek eljövételét kívánjuk, hogy uralkodjék minden nép szívében.

A következőkben a Szentlélekre vonatkozó üzeneteket ismertetjük. Mindjárt az ima lediktálása után a Szűzanya így folytatta:

„Ez az üzenet, amelynek átadására jöttem ma, mert most azért jöttem, hogy megmondjam neked: meg akarom menteni a lelkeket. Minden ember működjék közre ebben a nagy munkában a világ javára. Bárcsak mindenki megpróbálná megtenni ezt.”

Akkor a Nagyasszony felemeli egy ujját, és hozzáteszi:

„Főleg, ami az első és legfontosabb parancsot, a szeretetet illeti.” Most nagy betűkkel látom leírva ezt a szót: SZERETET „Ezzel kezdjék” – mondja. ...

A Nagyasszony folytatja: „Egy másik, nagy természeti csapás következik. A világ nagyjai sohasem fognak megegyezni. Az emberek mindenfelé fordulnak. Óvakodjatok a hamis prófétáktól. Egyedül az igazi Szentleket keressétek és kérjétek!” (1951. február 11.)

A világot elborítja az erkölcsi romlás és a felületesség. Elvesztette lába alól a talajt. Azért küld engem az Atya, hogy Közbenjáró legyek, hogy könyörögjek a Szentlélek eljövételéért. A világot ugyanis nem az erőszak menti meg, hanem a Lélek lesz a megmentője. Csak az eszmék uralkodnak a világon. Róma Egyháza, ismerd fel azért felelősségedet! Érvényesítsd eszméidet. Hozd vissza még egyszer Krisztust a világba!” (1951. április 29.)

A kép leírásánál már közölt idézeteket itt nem ismétljük meg. Azokban többször említette a Szűzanya a Szentlélek eljövételét. Hasonlóképpen az imával kapcsolatban.

„Imádkozzék a világ az Úr Jézus Krisztushoz, az Atya Fiához, hogy Ő küldje el a Szentleket, s hogy az Igazi Lélek helyet foglalhasson minden nemzet szívében. Kérd, hogy a Minden Népek Nagyasszonya, aki egykor Mária volt, legyen Közbenjárótok.” (1951. november 15.)

„A világ zsákutcába fog jutni, sőt már oda is jutott, mind gazdaságilag, mind anyagilag. Egészen addig folytatódnak a háborúk, míg az Igazi Lélek el nem jön, hogy segítsen. Vezesd vissza az embereket a Kereszthez.

Akkor a Nagyasszony a földgömbre mutat. Nagy rémület fog el, amint látom, hogy a földgömb elsötétül. Mikor megvizsgálom, észreveszem, hogy nem mindenütt egyformán sötét, de nagyon sötét Keleten. Akkor a Nagyasszony azt mondja: „Gyermekem, jól add tovább ezt: A világ népei tartsanak szemük előtt EGY parancsot, és ez a SZERETET. Aki birtokában van a szeretetnek, az szolgálni fogja az Urat és a Mestert teremtményében. Tartsd eszedben ezt az egy parancsot: Szeretet. Ha ezt visszahozzák az emberek közé, a világ megmenekül.” (1951. november 15.)

„Ez az idő a Mi időnk. Most az Atya és a Fiú azt akarják, hogy az emberek kérjék tőlük a Lélek elküldését. Én megtanítottalak arra az egyszerű imára, és megmutattam neked, mennyire kívánom, hogy elterjedjen a világon.” (1951. december 31.)

„Az Egyház él, és megmarad. A tanítás él, és fennáll. Kifejezésének módja és a törvények azonban megváltozhatnak a Szentlélek segítségével.

A püspököket és papokat egyaránt kérem, hogy jöjjenek ennek a világnak, az emberiségnek a segítségére. Én mellettük állok. Az Úr Jézus Krisztus, az Atya Fia megadja nektek a Szent, Igaz Lelket, ha mindnyájan kéritek. Ismétlem: a Minden Népek Nagyasszonya képes elhozni, és el is hozza a megígért kegyelmet, megváltást és békét.” (1952. február 17.)

„Figyelmeztetem az összes keresztényeket, és azt mondom: Fogjátok fel az idők komolyságát! Kulcsoljátok imára kezeteiket! Menjetek, és helyezték a Keresztet a világ

közepébe! Mindnyájan felelősek vagytok a feladatért, amely jelenleg rátok vár. Álljatok ellen a helytelen szellemnek. Kérjétek naponta, hogy az Atya és a Fiú elküldjék a Szentlelket a földre, és hogy a Minden Népek Nagyasszonya, aki egykor Mária volt, legyen Közbenjárótok. Úgy legyen!” (1952. április 6.)

„A világi és szerzetes papság működjék össze! Nemcsak ebben, hanem más ügyekben is készségesen együtt kell dolgozniuk. Nemde mindnyájan a Mester apostolai vagytok?! Keressétek, és találjátok meg egymást. Ha az apostolok nincsenek egy nézetben, hogyan lehetnének egységesek a nemzetek? Ismét és ismét kérem Róma Egyházát: Egy szívvel és egy lélekkel ragaszkodjék az egy Igazsághoz, a világ Urához és Teremtőjéhez, az Atyához, Fiúhoz és a Szentlélekhez. Ez a korszak a Szentlélek korszaka. Mindnyájatoknak kérnetek kell a Szentlelket, hogy Igazsága uralkodjék a világon.” (1952. június 15.)

„Most minden paphoz és szerzeteshez beszélek: ti mindnyájan az Atya, Fiú és a Szentlélek apostolai és szolgálói vagytok. A Nagyasszony nem vet semmit szemetekre. Ő tudja, hogy emberi lényekkel van dolga. Életetek nehéz ezekben az időkben. De azért továbbra is buzdítalak titeket, hogy Uratok és Mesteretek, Jézus Krisztus Lelke szerint járjatok el. Ő előttetek járt, mint Isten és mint Ember. Legyetek apostolok egymás között. Nemde mindnyájan egyek vagytok? Mindenkinek apostolkodnia kell. Értsetek egyet! Hogyan lehet az Egyház, a Közösség nagy és egységes, ha köztetek széthúzás uralkodik? Hallgassatok figyelmeztetésemre, és törekedjétek őszinték és kedvesek lenni egymáshoz. Nem, a Nagyasszony nem korhol titeket, hanem mint szerető Anya jön, hogy figyelmeztesse az Egyház apostolait a hamis prófétákra, a helytelen szellemre.

Mindnyájatoknak imádkoznotok kell az imát, amit nektek adtam. A Minden Népek Nagyasszonyának különösképpen a jelenlegi korhoz van küldetése, hogy legyőzze a szellemi hanyatlást és elkorcsosulást. Mindnyájan, akik lelki szükségben szenvedtek, folyamodjatok a Minden Népek Nagyasszonyához, és ő megsegít titeket.

Utána azt mondom e kor apostolainak: Legyetek széles látókörűek, legyetek irgalmasok. Bánjatok becsületesen az emberekkel. Úgy értékeljétek és ítéljétek, amint az Úr Jézus Krisztus tette. Igyekeztek megérteni annak az időnek a jelét, amelyben éltek, és fogjátok fel, miért folyik a küzdelem. Lássátok meg, hogy a Lélek harcol. Ez a Lélek korszaka. A küzdelem kemény és elkeseredett, de az Igazi Lélek győzedelmeskedni fog, feltéve, hogy mindnyájan részt vesztek ebben a küzdelemben. Róma Egyháza, ragadd meg alkalmaidat!

Az Atya, Fiú és Szentlélek most nagyra akarja tenni Egyházát. Bizonyosodjatok meg arról, hogy megértitek tanaitokat. Szükség volt arra, hogy a Nagyasszony eljőjön, és mindezt megmondja. Emlékezzetek az első és legnagyobb parancsra, a szeretetre. Ez mindent magában foglal.” (1952. október 5.)

„Megérett az idő. A Szentléleknek le kell szállnia a világra. ... Nagy, fenyegető veszélyek függnék a világ fölött. Az egyházakat, amelyek már alá vannak ásva, még inkább alá fogják ásni. ... Fel kell fognotok, miért jöttem Minden Népek Nagyasszonyaként. Azért jöttem, hogy minden népet összetoborozzak a Lélekben, az Igazi, Szent Lélekben. Minden embernek meg kell tanulnia, miként találhatja meg a Szentlelket. Törekedjétek az igazságosságra, igazságra és a szeretetre. Ne utasítsátok el testvéreiteket. Vezessétek el őket az Igazi Lélek ismeretére. Nagy felelősség nehezedik e kor népeire.” (1952. december 8.)

„Európa népei, egyesüljétek. A Minden Népek Nagyasszonya intézi hozzátok ezt a felhívást, nem azért, hogy legyőzzétek, hanem hogy meggyőzzétek ellenségeiteket. Ugyanúgy, amint politikai egységre törekedtek, egyesülnötök kell az Igazi, Szent Lélekben is. Gyötrő aggodalom nehezedik a világra. Ellenségtetek lesben áll. ... Imádkozzatok, nemzetek, hogy az Igazi, Szent Lélek leszálljon. Imádkozzatok, nemzetek, hogy a Minden Népek Nagyasszonya legyen Pátrónátok.” (1953. március 20.)

A Nagyasszony maga elé néz, sajátos arckifejezéssel, mintha távolba nézne, és ezt mondja: „A Nagyasszonyt, az Úr Szolgáló Leányát a Szentlélek választotta ki, és

termékenyítette meg.” Szünetet tart, és nagyon lassan mondja: „A Nagyasszonyt választotta ki. Ő jelen volt a Szentlélek eljövételénél is. A Szentlélek leszállt az apostolokra – (mutatóujját felemelve, hangosan hozzáteszi:) – az első hittudósokra. Azért akarta az Úr, hogy Anyja is jelen legyen. ... Neki kellett gondot viselni az apostolokra.” (1954. április 4.)

„A Sátán még mindig e világ fejedelme. Mindent kezében tart, amit csak tud. Ezért jött el a Minden Népek Nagyasszonya most, ebben a korban. Mert ő a Szeplőtelen Fogantatás, és azért ő Társmegváltó, Közvetítő és Közbenjáró is. Ez a három fogalom egyet alkot.

Hittudósok, jól hallottátok ezt? A Nagyasszonynak kellett elhoznia imáját e sátáni világra. Mert a Szentléleknek még le kell szállnia a népekre. Jól értsétek meg ezt az üzenetet. Mondjátok azért népek, az én imámat, hogy a Szentlélek valóban és igazán eljöjjön.” (Ennél az utolsó mondatnál Mária feltartja kezét, mintegy mutatva a népeknek, miként imádkozzanak.) (1954. április 4.)

„A Sátán még nincs száműzve. Most engedélyt kapott a Minden Népek Nagyasszonya, hogy eljöjjön azért, hogy száműzze a Sátánt. Eljön, hogy bejelentse a Szentlelket. A Szentlélek csak most száll le a földre. De nektek imádkoznotok kell az én imámat, amelyet a világnak adtam. Minden nap és minden pillanatban gondolnotok kell a Minden Népek Nagyasszonyának imájára, amelyet ebben az időben adott ennek a világnak.

Hogy a Sátán mily teljesen karmaiban tartja a világot, azt csak Isten tudja. Ő küldi most Anyját, a Minden Népek Nagyasszonyát hozzátok, minden néphez. Ő elúzi a Sátánt, amint előre megmondotta, és lábát a Sátán fejére teszi.

Népek, ne engedjétek, hogy a hamis próféták félrevezessenek. Csak Őrá, Istenre, az Atyára, Fiúra és a Szentlélekre hallgassatok. ...

Tudjátok meg, hogy a Szentlélek közelebb van, mint bármikor volt. A Szentlélek csak akkor jön el most, ha imádkoztok eljövételéért. Ő mindig készen állt, most azonban eljött az ideje. ...

Miért nem kéritek a Szentatyát, hogy hirdesse ki a hitigazságot, amit a Nagyasszony követel? Amint a hitigazságot kihirdették, a Minden Népek Nagyasszonya áldását fogja adni. ... Akkor a Minden Népek Nagyasszonya megadja a békét. Segít benneteket, amikor kihirdették ezt a hitigazságot. ... Amikor elkezdtétek majd kérni a Szentatyától a hitigazság kihirdetését, a Nagyasszony teljesíti ígéretét, és eljön az igazi béke, népek, azaz Isten országa. Isten országa közelebb van, mint bármikor. Értsétek meg jól e szavakat. ...

Nagyasszonyotok megért titeket. Nagyasszonyotok minden nehézségben segíteni fog titeket. Az ő nevében kérjétek az Atyát, a Fiút és a Szentlelket, aki most teljesebben fog eljönni, mint bármikor. ...

Népek – határozottan kérlek titeket – a Nagyasszony könyörög hozzátok. Jól jegyezzétek meg: az Isten Anyja sohasem könyörgött így hozzátok azelőtt. ... Azért, hogy megmentsélek benneteket attól, hogy ijesztő találmányaitok áldozatává váljatok, népek, a Nagyasszony könyörög hozzátok most, ma. Kérjétek az Atyát, Fiút és Szentlelket, hogy Ő megvédje népét és ismét visszaállítsa az egységet. Az egység az, amit népének el kell érnie. Egynek kell lenniük a Minden Népek Nagyasszonya alatt. Egy Közösség, népek, hangsúlyozom ezeket a szavakat: Egy Közösség! ...

Azt mondtam: megvigasztallak benneteket. Népek, Anyátok tudja, mi az élet. Anyátok jól ismeri a szomorúságot. Anyátok tudja, mit jelent a kereszt. Mindazt, amit ti elszenvedtek ebben az életben, Anyátok, a Minden Népek Nagyasszonya elszenvedte előttem. ... De ő felment az Atyához, visszatért Fiához. Ti is, népek, menjetek az Atyához a keresztúton. Ti is menjetek a Fiúhoz ugyanazon a keresztúton. A Szentlélek segíteni fog titeket, hogy ezt megtehessetek. Könyörögjétek hozzá most. Nem tudom elég gyakran ismételni a világnak: Forduljatok most a Szentlélekhez. (A Nagyasszony ezt nagyon lassan mondta, hangsúlyozva minden szót.) (1955. május 31.)

„Ő (a Szentlélek) a só, Ő a víz, Ő a fény, Ő az erő, aki beárnyékolta a Nagyasszonyt. Ő az Atyától és a Fiútól származik. Ő árnyékolta be a Minden Népek Nagyasszonyát hatalmával. Ezért Ő képes kiosztani nektek a kegyelmeket, és meg is teszi. Menjetez azért, és terjesszéték imámat, az Úrtól származó imát.” (1957. május 31.)

„Teljes csöndben jöttem. Teljes csöndben fogok visszatérni ahhoz, aki küldött engem.” (Ez nagyon elszomorított. A Nagyasszony folytatta:) „Ne légy szomorú! Nem hagylak árván téged. Ő, a Vigasztaló és Segítő el fog jönni.”

Miközben Mária felszállt egy ködfelhőben, egy nagy Szent Ostya jött a helyébe (nem tudom másképpen kifejezni magamat), fényben ragyogva. Nagyon nagy volt. Három fénysugár áradt ki a Szentostyából: a középső sugár pompás színekben, a bal és jobboldali pompás, ragyogó fényel. A jobboldali végén egy Kereszt volt, a baloldali végén egy Galamb, de ragyogó, jelképes, mondhatnám „lelkies”. (1958. május 31.)

Az utolsó jelenés végefelé hasonló dolog történt: Hirtelen a Nagyasszony eltűnt. Helyette egy nagy Ostyát láttam. Nagyon nagy volt, és nem láttam elég jól, hogy olyan Ostya volt-e, amilyent a templomban látunk. Akkor az Ostya előtt megjelent a kehely. Láttam, hogy a kehely pompás aranyból készült. Felém billent. Láttam, hogy vastag patakokban ömlik belőle a vér. Mindez a vér a földgolyóra ömlött. Fájó volt nézni. Nagyon rossz érzés fogott el, miközben a vérpatakok állandóan omlottak.

Ez tartott egy ideig. Utána a jelenet hirtelen megváltozott, s egy ragyogó, vakítóan fénylő Szentostya tűnt fel helyében. Oly fényesen ragyogott, hogy eltakartam szememet, nehogy megvakítson, de kénytelen voltam rá nézni. Az Ostya mintha fehér tűzből állt volna. Közepén kis nyílás, vagy mélyedés volt. Nem tudom jobban leírni. Akkor egész hirtelenül úgy látszott, hogy az Ostya szétrepedt. Egy alak jelent meg előttem, a levegőben repülve, egy személy, aki nagyon hatalmas és erős volt. Nem tudom kifejezni az erőt és fenséget, amelyet ez a személy megtestesített, mert annyira lenyűgöző volt! Alig mertem ránézni. Egy személyt láttam, de állandóan az a gondolat tért vissza eszemben, hogy „mégis ketten vannak”, de amikor ismét ránéztem, megint csak egyet láttam. Agyam azonban ismételte: „és mégis ketten vannak!”

Akkor hirtelenül a kettőből leírhatatlan fény áradt, és abban láttam, a közepéből kitörve – nem tudom másképpen kifejezni – egy Galambot! Mint egy nyíl suhant le a földre, kimondhatatlan fényben. Én megint eltakartam szememet, hogy meg ne vakuljak. Fájdalmat éreztem szememben, és mégis kénytelen voltam kinyitni, és a látomásra nézni.

Mily pompás, mily nagyszerű! A száguldó alak, fenséges, hatalmas, nagyszerű! És a világ most teljesen a ragyogó Galamb fényében úszott! És egy hang csendült fel: «Aki engem eszik és iszik, az örök életet kap, és az Igazság Lelkét!»

Miközben egy ideig mindezt szemléltem, a Nagyasszony visszajött, előbbi dicsőségében, pontosan ugyanúgy, mint a kezdetben. Most azonban világosan láttam a különbséget az ő nagyszerűsége, ha így fejezhetem ki magamat, és a pompás fenség között, amit épp láttam.

Most a Nagyasszony nagyon boldognak látszott, és hallottam, amint nagyon gyengéden mondta a távolból:

«Isten veled, a mennyei viszontlátásig!»

Hogy elkerüljék...

Az imát azért adta a Minden Népek Nagyasszonya, hogy a Szentlélek eljőjön a földre, éljen minden nép szívében, s ezáltal elkerüljük az erkölcsi romlást, a természeti csapásokat és a háborút. De ha nem imádkozza ezt az imát az egész világ, és főleg a papok, akkor nem tudjuk elkerülni ezeket a csapásokat. A látomásokban gyakran bemutatott részleteket abból, mi vár ebben az esetben a világra. Íme néhány ilyen részlet:

...az erkölcsi romlást...

Hirtelen látom a Nagyasszonyt előttem ülni, gyászruhában, fehér fátyollal. Arcvonásai nagyon öregesek. Összeroskadva ül. Azt mondja: „Sötétben vagyunk, ez az emberiség elkorcsosulása.” (1949. május 7.)

„Meg kell mondanod nekik, hogy küzdjenek Németországban az elkorcsosulás ellen.” (1949. december 3.)

„A világ vesztébe rohan, a pusztulás elkezdődött. Hollandia az elkorcsosulás határán áll, azért lépek talajára.” (1951. augusztus 15) „Hollandia a romlás útján van. A Nagyasszony még meg akarja őrizni ezt az országot ettől, és azért lép egy lábbal talajára.” (1952. október 5.)

„A Minden Népek Nagyasszonyát főleg azért küldte (Isten) ezekben a napokban, hogy legyőzze a lelki romlást és az elkorcsosulást.” (1952. október 5.)

„Isten azért küldi ma Máriát, Minden Népek Nagyasszonyát, hogy megint figyelmeztesse a világot, Róma Egyházát és az összes népeket az elkorcsosulásra, szerencsétlenségekre és háborúkra. A világ elkorcsosodott. Még több szerencsétlenség jön, és a népek még háborúzni fognak.” ... „A Minden Népek Nagyasszonyának megengedik majd, hogy békét hozzon a világra. Azonban kérni kell őt, ezzel a megszólítással. A Minden Népek Nagyasszonya segíteni fogja Róma Egyházát, Róma Egyháza, a közösség, segítségül hívja majd Máriát, Urunk, Jézus Krisztus Anyját ezzel az új megszólítással. Mondani fogják imámat a szerencsétlenségek, elkorcsosulás és a háború elkerülése érdekében, és minden néppel megismertetik. Én segíteni fogom Róma Egyházát, a közösséget. A nemzetek segítségül hívnak majd engem ezen a címen.” (1953. október 11.)

„Még nagyon sokat kell elviselnetek ebben a században. Ti, ennek a kornak népei, értsétek meg, hogy a Minden Népek Nagyasszonyának védelme alatt álltok. Hívjátok segítségül őt, mint Pártfogótokat. Könyörögjétek hozzá, hogy fordítson el tőletek minden szerencsétlenséget. Kérjétek, hogy szüntessen meg a világon minden elfajulást. Az elfajulásból származnak a szerencsétlenségek, az elkorcsosulás a háborúk kezdete. Az én imám segítségével kérni fogjátok, hogy a világ meneküljön meg ettől. Ti nem tudjátok, milyen nagyszerű ez az ima, és mily súlyosan esik latba Istennél. Ő kegyesen meghallgatja Anyjának kéréseit, ha Pátrónátok akar lenni.” (1955. május 31.)

„A világ annyira romlottá, anyagiassá vált, hogy igazán itt az ideje annak, hogy az egyszerű hitet visszavigyék a népek.” (1951. április 1.)

„Segítséget kaptok. Menjetek vissza az Egyházhoz! Térjétek vissza a Közösségbe. Törődjétek többi bárányaimmal, azokkal, akik kószálnak, akiket csak a legelő érdekel. Tudod mit jelent ez: csak a legelőt keresni?” (1955. május 31.)

„A világ romlottá és felületessé vált. Nem tudja merre forduljon. Ezért küld engem az Atya, hogy Pártfogója legyek, hogy a Szentlélek eljöhessen.” (1951. április 29.)

„Nagyon súlyos dolgok közelednek. Lelkiek, gazdaságiak, anyagiak. Lelki aláadás.” (1951. szeptember 20.)

„Tudod Róma, mennyire alá van ásva minden? Még évek telnek el, de az évek elteltével bekövetkezik a hithagyás és a hitetlenség.” (1951. augusztus 15.)

Akkor sűrű, nagyon fekete felhők alatt látom Szent Péter kupoláját. Utána hallom a hangot, amint megint azt mondja: „Küzdelem lesz, nagy küzdelem. Fellángol majd. Még nem értünk végére.” (1949. december 3.)

„Lesznek látszólag békés időszakok, de nem tartanak sokáig. A keleti népeket olyan emberek rázták fel, akik nem hisznek a Fiúban.” (1950. december 10.)

„Gyermekem, ez az idő hasonlít ahhoz, mint amikor a Fiú eljött. Azért nem hangsúlyozhatom eléggé, hogy az emberek, Róma, és mindenki segítsen a Fiú ügyéért folytatott küzdelemben. Jól tudom, hogy itt is, ott is jelentkezik a megújulás, de ez távolról sem elég ahhoz, hogy megmentse a világot. A világot pedig meg kell menteni a romlástól, a szerencsétlenségektől és a háborútól. Küldd ezt az imát a képpel azokba az országokba, amelyeket megfosztottak hitétől.” (1951. április 15.)

„Először a népek és az Egyház hívják segítségül Máriát új címével, és mondják az imát, hogy elhárítsák a szerencsétlenségeket, elkorcsosulást és háborút a világtól. Ha ezt megteszik, akkor az európai nemzetek újra fellélegeznek. (1953. október 11.)

„Nehéz küzdelem vár a vallásra, és igyekeznek majd eltaposni. Ezt oly ravaszul teszik, hogy szinte senki se veszi észre. De én figyelmeztetek titeket.” (1946. március 29.)

A Nagyasszony mondja: „Nagy párbaj lesz a világon!” És látom a két szemben álló hatalmat. Hirtelen látok egy nagy földet, hullámzó gabonával. Nagyon lassan, ide-oda hullámzik. Utána hallom a Nagyasszonyt: „Elkorcsosulás! Elkorcsosulás! Oroszország mindent leplezetten tesz. Nagy forradalom jön.” (1949. május 7.)

...a természeti csapásokat...

„Új szerencsétlenségek fogják sújtani a világot.” (1946. február 7.)

A Nagyasszony nagyon szomorúnak látszik. Ezután azt kell mondanom: „Szerencsétlenség szerencsétlenségre, természeti csapások”, majd látom a következő szavakat: „Éhség” és „Politikai zűrzavar”. „Ez nem csak a te hazádra vonatkozik – mondja Ő – hanem az egész világra.” Rettenetes fájdalom jár át és azt mondom: „Ez a megpróbáltatások és gyötrelmek egy újabb korszaka, amelyen a világ keresztül megy.” Utána látom a szót: „Reménytelen!” (1946. február 25.)

Akkor látom, hogy nehéz és vastag felhők jelennek meg Európa fölött, és alatta hatalmas hullámok, amelyek végigömlenek Európán.

A Nagyasszony arca elszomorodik, és a nehéz, leszálló felhők és hatalmas hullámok felé mutat. Azt mondja: „Előbb el kell pusztulniuk az áradásban és csak akkor...” és utána e szót látom: „mind...”

Aztán a Nagyasszony arca felderül, és mintegy ködként látom felemelkedni a vizeket. Mintha a nap egy ideig keresztül sütné rajtuk.

Akkor a Nagyasszony a földre irányítja tekintetemet. Látom, hogy a víz mind felemelkedett, és csontok hevernek szétszóródva a földön. Hallom, amint mondja: „Ez pusztulás. De dolgozzál, dolgozzál!” (1947. december 7.)

Egy koponya jelenik meg, és hallom, amint a Nagyasszony mondja: „Nagy szerencsétlenség jön. Meglepődnek rajta. A Baltic tenger megtelt, te ezt nem látod.” (1946. május 7.)

„Egy másik nagy természeti csapás jön.” (1951. február 11.)

„Mondtam, hogy természeti csapások jönnek.” (1951. augusztus 15.)

Hirtelen valamit kapok a kezembe. Mintha a levegőből kaptam volna el. Nagyon magasról jön. Hallom megint a szót: „Meteorok, vigyázz!” (1950. augusztus 15.)

„Figyelj a meteorokra! Szerencsétlenségek lesznek, természeti csapások.” (1953. március 20.)

Látom, hogy a földgolyó fordul egyet. Akkor a Nagyasszony azt mondja: „A természet is meg fog változni.” (1949. május 7.)

...és a háborút.

Akkor a Nagyasszony egy új, de furcsa háborút mutat a távol jövőben, amely rettenetes szerencsétlenségeket okoz. (1945. augusztus 29.)

Lásd a [csapásokról szóló jövendöléseket](#) is.

Most látok egy szivaralakú dolgot, ami torpedóhoz hasonlít, és oly gyorsan repül el mellettem, hogy alig tudom kivenni. Mintha alumínium színe lenne. Látom, hogy hirtelen kinyílik. Kezemmel érzem. Félelmetes benyomásom támad. Először teljesen elveszítem (tapintó) érzékemet. Élek, s mégis, mintha nem élnék. Utána arcokat látok magam előtt (széles arcokat) eltorzítva visszataszító fekélyektől, mintha bélpoklosok lennének. Utána rettenetes betegségeket érzek (kolera, stb.) Majd apró, fekete dolgokat látok örvényleni körülöttem. Nem szabad szemmel látom ezeket, hanem valamin keresztül kell nézmem. Utána gyönyörű fehér területeket látok, s rajtuk felnagyítva azokat a kis dolgokat. Nem tudom, hogyan fejezzem ki magamat. Bacillusok? – kérdezem. Akkor a Nagyasszony azt mondja: „Ez ördögi!”

Érzem, hogy arcom feldagad, s érintésre dagadtnak érzem. Fel vagyok fűvódva, és ugyancsak megmerevültem. Nem tudok mozogni. Akkor megint hallom a Nagyasszonyt: „És ennek felfedezésén dolgoznak!” Utána halkán hozzáteszi: „Oroszország, de a többiek is.” ... „Nemzetek, figyeljete fel erre!” (1947. december 26.)

„Nagy küzdelem közeledik: Amerika és Oroszország.” (1950. február 14.)

„Hirtelen a Nagyasszony egy más földrészre mutat és azt mondja: «Mandzsúria. Rettenetes forradalom lesz.» Utána látom a kínaiakat menetelni, és látok egy vonalat, amelyet átlépnek. Utána fel-le kell mozgatnom kezemet Formóza és Korea felett. Akkor a Nagyasszony azt mondja: «Gyermekem, mondtam neked, hogy az jel volt. Úgy értem, hogy lesz egy látszólag békés időszak, amely azonban nem lesz tartós. A keleti népek olyan eszméket követnek, amelyek nem hisznek a Fiúban.»” (1950. december 10.)

A Nagyasszony különböző országokra mutat és azt mondja: „Miert nem egyesülnek?” Akkor látom Hollandiát, Franciaországot, Belgiumot és Angliát. A Nagyasszony egy vastag vonalra mutat Németországon és azt mondja: „Európa két részre van osztva.” Én elrántom a vonalat. Most egy nagyon fekete foltot látok, kivéve a tengerparti országokat, amelyeket világosan látok. Hallom: „Az Odera”, és hirtelen folyini látom. Majd megint hallom: „Vértől piros.” Utána vörös ágakat látok nyugat felé haladni. Akkor hallom: „Törökország, vigyázzol?” Látom a Boszporust és a Dardanellákat. Akkor a Nagyasszony azt akarja, hogy két kezemet, mintegy lábakként a térképre helyezzem. A Nagyasszony azt mondja: „Te csak jelképezted ezt. Mintegy vadállatként állsz, két lábbal Európán, ugrásra készen.” Ez a vadállat jobbra, majd balra néz. Akkor nagyon lassan visszavonom lábamat. Megint hallom a hangot: „Gyötrelmek és szomorúság után látni fogod a következőket.” Hirtelen békés tájat látok magam előtt, amelyen bárányok és birkák legelnek. A Nagyasszony azt mondja: „Értsd meg ezt jól, és hozd nyilvánosságra.” (1950. december 10.)

„Ismertesd meg ezt az imát. Egyébként a világ teljesen elkorcsosul. Egyébként háború háborúra következik és nem lesz vége a pusztításnak.” (1951. március 28.)

„A világ romokban hever. Szerencsétlenség szerencsétlenség után éri majd a világot. A világ darabokra fog esni, háborúk folytatódnak mindaddig, míg az Igazi Lélek el nem küldi segítségét. Hozd vissza az embereket a Kereszthez.” Utána a Nagyasszony a földgolyóra mutat. Rettenetes félelem fog el, és látom, hogy a földgolyó elfeketedik. Amikor erősen

figyelem, látom, hogy nem egyformán fekete, de Keleten nagyon fekete.” (1951. november 15.)

„Ijesztő találmányok lesznek. Isten megengedi ezt, de ti népek ügyeljete arra, hogy ez ne vezessen szerencsétlenségre.” (1955. május 31.)

Ez mentett meg titeket!

Noha a Szűzanya Amszterdamban új imát adott, amelynek elmondását naponta kérte, ez egyáltalán nem jelenti, hogy a rózsafüzért már nem tartja fontosnak, és nem ajánlja. Mindjárt az első jelenésben felhívta figyelmünket annak hatásosságára:

A második világháború befejezése előtt három hónappal jelent meg Mária először, s megjövendölte a háború utolsó napját. Először három, majd négy, végül öt ujját emelte fel, miközben ezt mondta: „A 3 jelenti márciust, a négy áprilist, és az 5 május 5-ét”. Akkor a rózsafüzért mutatva a látnoknak kijelentette: „Ez mentett meg titeket! Tartsatok ki mindvégig (imádkozásában).” Kis szünet után hozzátette: „Az imát meg kell ismertetni mindenütt.” Ekkor a látnok előtt sok katona jelent meg, akik nagy része a szövetségesekhez tartozott. Erre a Szűzanya kezébe veszi a rózsafüzér feszületét és Jézus testére mutat, majd pedig a katonákra. A látnok megérti, hogy a Keresztnek kell erőt adnia a katonáknak. A hang folytatja: „Hamarosan hazamennek” – és a katonákra mutat. (1945. március 25.)

1945. október 7-én, Rózsafüzér Királynőjének ünnepén ismét rózsafüzérrel jelent meg a Szűzanya és azt mondta: „Imádkozzatok tovább, mindnyájan.” Megint a keresztre mutatva folytatja: „Az egész világnak vissza kell tértie hozzá, nagyoknak és kicsinek, szegényeknek és gazdagoknak – de ez nehéz lesz!”

1950. november 16-án a Szűzanya kezét összetéve mondja: „Németországnak el kell kezdenie az egység visszanyerését. Kezdje meg mindenki saját otthonában. A gyermekeknek ismét egyesülniük kell apjukkal és anyjukkal. Térdeljenek le együtt ismét. és mondják a rózsafüzért!” Azután olyan mozdulatot tesz, mintha szétszórná a gyermekeket, és megmagyarázza: „Tegyétek szokássá a családban, és onnan elterjed a világba.”

A látnok rendszeresen imádkozza a rózsafüzért, és többször neki kellett vezetnie, amikor csoportban imádkoztak, az Úr Jézus kifejezett kívánságára, pedig ő jobb szeretett volna elvegyülni a többiek között.

Oltáriszentségi élmények

A [2. Vatikáni Zsinat](#) című fejezetben már említettük, hogy a Szűzanya 1951-ben sürgette az áldozási bűjt eltörlését, hogy ez ne akadályozza az embereket a gyakori áldozásban. Az áldozásból való erő merítést más üzeneteiben is ajánlotta. (1951. február 11., 1952. február 17.) Az új templomban, amelynek felépítését kívánta központi helyet foglal el a főoltáron az oltárszekrény. (1953. március 20.) Hangsúlyozta Jézus valóságos jelenlétét az Oltáriszentségben. (1957. május 31.) Figyelmeztette a papokat, hogy óvakodjanak az Oltáriszentségre vonatkozó tévtanoktól. (1958. május 31.)

Miután a Nagyasszony jelenései megszűntek, a látnok a szentáldozással kapcsolatban részesült rendkívüli élményekben, s néha látomásokban és üzenetekben is. Az élmények Jézus valóságos jelenlétét „érezttették” meg vele. Többször a Szentostya megduzzadt és megelevenedett szájában. Úgy érezte, mintha egy kis hal evickélt volna ott. Máskor üde víz áradását érezte szájában, vagy csodálatosan jóízű folyadékká alakult át a Szentostya. 1960. május 31-én Jézus megmagyarázta neki ezeknek az élményeknek az értelmét:

„Én vagyok az Úr, Teremtőd, a Feltámadott Úr, az Igazi Bölcsesség.” Ekkor a Szentostya megint megelevenedett a látnok szájában, és ezt hallotta: „Én vagyok a Hal; te vagy a föld sója. Én vagyok az élő Víz.” (Ekkor a látnok rendkívüli jóízű folyadékot érzett szájában.) „Én vagyok az élő Manna.” (Erre a folyadék visszaváltozott Szentostyává.) Most hirtelen a Szentostya hevesen égni kezdett szájában, ami nagyon megijesztette a látnokot. Ezt hallotta: „Ne félj semmitől. Én vagyok a tűz, amely kigyulladt a Nagyasszony Méhében. Ti, papok, ne engedjétek kialudni ezt a tüzet, hanem vigyétek magatokkal szívetekben, kezetekben, szátokban, hogy tovább égjen és éljen minden nép között. Mert mindenkinek el kell érnie az örök életet. Add tovább ezt: Ezeket a jeleket kaptátok. Tedd meg, amit a Nagyasszony mondott neked.”

Szakadárság fenyeget!

1965. május 31-én áldozás után a látnok egy hangot hallott: „Menj Pál Pápához és mondd meg neki a Minden Népek Nagyasszonya nevében: Ez az utolsó figyelmeztetés a Zsinat vége előtt. Róma Egyházát szakadárság fenyegeti. Figyelmeztess papjaidat. Vessenek véget a hamis feltevéseknek az Oltáriszentséget, szentségeket, tanítást, papságot, házasság és családtervezést illetően. A Sátán, a hazugság szelleme félrevezette őket. A modernizmus eszméi megzavarták őket. Az isteni tanítás és törvény minden korban érvényes, és újra alkalmazható minden korszakban. Tartsd kezvedben az elsőséget. Értsd meg e szavaim jelentését: «A Római Egyháznak a Római Egyháznak kell maradnia.» Tedd meg, amit az Úr kért tőled, amikor engem, mint Minden Népek Nagyasszonyát küldött. Te vagy a Pápa, akit erre a munkára válaszolt ki az Úr. Mondják a népek az imát képem előtt, és a Szentlélek eljön! Egy egyház, vagy nép Anya nélkül olyan, mint a test lélek nélkül. Ez az időszak most véget ért.” Majd, kis szünet után ezt hallotta: „Menj, és vidd el személyesen a következő üzenetet püspöködnek: «Add vissza a híveknek ájtatosságukat a Minden Népek Nagyasszonyához, és adj engedelnyt az általam megmutatott templom felépítésére!»”

Kis szünet után ismét ezt hallotta: „Figyelj jól és add át ezt püspöködnek: «Elérkezett az idő. Mondd meg pásztoraidnak, hogy maradjanak egyek a tanításban. Ez az Úr utolsó figyelmeztetése.»”

A Pápa az év őszén kiadta körlevelét az Oltáriszentségről. (Mysterium Fidei, 1965. szeptember 3.) A püspök nem intézkedett az üzenet után sem.

TérjeteK vissza hivatástokhoz!

1967. május 31-én, áldozás után a Szűzanya hangját hallotta a látnok: „Megígértem, hogy visszajövök a papok és az Egyház érdekében. Most azt mondom: papok és szerzetesek, térjeteK vissza igazi hivatástokhoz, amelyre az Úr meghívott. És az Egyháznak, a Közösségnek azt mondom: Vidd vissza a képet abba a városba és arra a helyre, amelyet az Úr kijelölt számára. Beszélj püspököddel! Ugyancsak itt van már az ideje !”

Ekkor a látnok úgy érezte, mintha rettenetes teher nehezednék rá, úgyhogy a térdeplő csaknem összeroskadtt annak súlya alatt. Láta maga előtt a világot, amelyet félelmetes veszély fenyegetett. Minden szurokfelete volt. A hang ezt mondta: „Ez utolsó figyelmeztetésem. Még megmenthetem a világot.”

Nem hallgattak rám!

1970. március 20-án, szentáldozás után a Szűzanya utolsó üzenetét adta a látnoknak: „Fontos és örvendetes üzenetet akartam hozni. De nem hallgattak rám!” Ekkor a látnok úgy látta, mintha viharos tenger árasztotta volna el a földet. S hallotta: „Az erkölcsi romlás, szerencsétlenségek és a háború hullámai mindinkább elöntik a világot. Ne engedjéteK magatok elsodorni a szellemi zavar áradatától. Az Úr apostolai, maradjatok hűségeseK isteni hivatásokhoz! És ti, szegény lelkek, akik eltévelyedtetek, jöjjetek vissza! Közel az óra. Te, gyermekem, helyesen cselekedtél, nagyon helyesen, pontosan úgy, amint akartam. Ne félj semmitől. Mondd meg ezt püspököddnek. Isten veled!”

Újra keresztre szegeztek!

1970. május 31-én egy napra esett Úrnapja és Mária, az Ég és Föld Királynőjének ünnepe. A látnok mise közben fényben látta úszni a kelyhet és a Szentostyát. Majd pedig vért látott folyni a kehelyből és ugyanakkor e szavakat hallotta:

Ismét gyalázatokkal illetteK engem!
Újra keresztre szegeztek!
Engesztelj!

Ezután ismeretlen nyelven hallott egy mondatot. Mikor megkérdezte értelmét, ezt hallotta: Én vagyok, aki vagyok! Add tudtára ezt az üzenetet a világnak!

Az eltévedtek visszajönnek

1971. március 25-én szentmise közben átváltoztatáskor, amikor a pap felemelte az Ostyát, az mind fehérebbé vált, s ragyogó fényben úszott. A kehely felemelésekor egy kereszt emelkedett ki belőle, s erről nagy vércseppek cseppentek a kehelybe. Utána a kereszt is ragyogni kezdett s a kehely is hihetetlenül széppé vált.

Majd megnyílt az ég és abból egy második fény áradt ki, mintegy az első fény fölé. Hirtelen egy harmadik fény tűnt fel az első kettő fölött, s magasan a hármas fény fölött megjelent egy pompásan ragyogó fehér Galamb, kitárt szárnyakkal. A Galambból is fény áradt az alatta levő kehelyre, keresztre és Ostyára. Most tizenkét csillag vette körül a kelyhet, keresztet és Ostyát. Az egyik csillag nagyobb és fényesebb volt, mint a többiek. Egy eddig sohasem hallott hang ezt mondta:

Veled vagyok!

Ekkor a látomás mindkét oldalán számtalan ember tűnt fel a világ minden népéből és törzséből. Állandóan újabb emberek jöttek, hogy hozzájuk csatlakozzanak, s mind felnéztek a látomásra. Egyesek futva jöttek. A látnok megértette: „Ezek az eltévelyedettek, akik most visszajönnek.”

Utána mindez fölött egy pompás, csodálatosan szép, nagy koronát látott, amely kimondhatatlan szépségben csillogott.

A látomás egészen a szentáldozásig tartott. Akkor lassan eltűnt a kehely, kereszt és Ostya, majd a Galamb és a korona, s végül az első fény, majd a második és a harmadik.

Tizenkét csillag

1971. május 31-én szentmise közben, felajánlaskor mind erősebbé váló fény vette körül a két miséző papot, míg végül többé nem lehetett látni sem a papokat, sem az oltárt, csak a nagy fényt. A fényben megjelent egy hatalmas, ragyogó kehely, fölötte a kereszttel és nagyon nagy Ostyával, amely oly fényes volt, hogy alig lehetett belenézni.

Majd a fényből egy fiatalember fehér alakja tűnt fel a jobb oldalon. A látnok megértette, hogy Szent Jánost látja.

Szent János kezében hirtelenül egy hatalmas, fénylő korona jelent meg. Ezt elhelyezte az Ostya fölött, és ő eltűnt.

Ekkor fénylő, sziporkázó csillagok vették körül a látomást, álló kört alkotva. Összesen tizenkét pompás, nagy csillag volt ott.

Most minden csillag fölött egy emberi fej tűnt fel. Arcukról a látnok úgy ítélte, hogy nagyon régi időkből valók. Megszámolta, tizenketten voltak. Bensőleg megértette: „Ez a tizenkét törzs.”

Utána ezek fölött a fejek fölött más emberi fejek jelentek meg. Megint tizenkettő: a tizenkét Apostol.

Az Apostolok feje fölött további fejek jelentek meg, püspöksüveggel. Közöttük az egyik a hármass papai korona volt.

Mindezek alatt megjelent három állat és egy emberi alak, szárnyakkal. Az egyik állat oroszlán volt. Felnézett a látomásra, letérdelt, és mélyen lehajtotta fejét. A másik állat sas volt, messze kiterjesztett szárnyakkal. Ez is felnézett, s utána mélyen lehajtotta fejét és verdesett szárnyával. A harmadik állat bika volt. Szintén felnézett, majd letérdelt, és lehajtotta fejét. Utána jött az emberi alak, messze kiterjesztette nagy szárnyát, letérdelt, és mélyen meghajolt.

Míg mindezek helyükön maradtak, a bal oldalról hatalmas vadállat tűnt fel, szörnyűséges fejjel, tekeregve csúszva, mint valami hatalmas kígyó. Felnézett, megrázkódott, és tekeregve hirtelen eltűnt a földben. A látnokot nagyon megijesztette ez a látvány.

Akkor a világ minden tájáról emberek jöttek, minden fajból, és felsorakoztak a fentiek alatt. Mind felnézett, s utána mélyen meghajolt a pompás, mennyei látvány előtt.

Most egy fehér Galamb repült mindez fölé, és kitért szárnyal lebegve állt ott.

Ekkor hirtelen szélvész kerekedett a világ négy tája felől, és nagy erővel fújt északról délnek, keletről nyugatnak.

Megint megjelent Szent János. Kezével olyan mozdulatot tett a látomás felé, mintha valamit rajzolna. Ekkor a látnok előtt feltűnt annak a templomnak három kupolája, amelyet a Nagyasszony mutatott neki. Idegen nyelven hallott valamit, s megértette, hogy jelentése : Amen.

Utána fokozatosan eltűnt a látomás szeme elől.

Győz a Szentlélek!

1972. március 25-én, szentáldozás közben fény áradt el az oltáron. Áldozáskor a látnok hangot hallott: „Figyelj gondosan, és érts meg mit jelent ez.”

Látta maga előtt a földgolyót, forogva. Hirtelen kettévált. A látnokra oly nehéz nyomás nehezedett, hogy néhányszor mély sóhajtásra kényszerült. Aztán ezt hallotta:

„Élet-halál harc lesz, de a végén a Szentlélek győz.”

Most látta, hogy a kettétört földgolyóból egyenként emberek jönnek elő, minden fajból és törzsből. Mindegyik kezében zászló volt, minden országot és nemzetet képviselve. Mind több lépett ki a földből. Végül párosával hosszú sort alkotott a sok ezer ember.

Akkor egyszerre egy fehér ruhás fiatalember tűnt föl. A Nagyasszony kegyképét vitte magasan maga előtt, és felszólította a többieket: „Kövessetek engem!” A sor megindult a kegykép mögött.

Hirtelen a látnok a kegyképet a kápolnában látta. Az emberek odavitték zászlóikat, utána körülvették a kegyképet. Ekkor a látnok a kápolnán kívül találta magát és távolból látta a jövendő templomot.

Az ég megnyílt és gyönyörű égi zene hallatszott. Messze belátott az égbe, s gyönyörködött benne.

Egy pompás rózsza kivirágzott és abból kilépett a megdicsőült Nagyasszony. Leírhatatlanul tündöklő korona volt fején. Ez alkalommal azonban nem volt mögötte a kereszt, sem alatta a földgömb a bárányokkal. Még átszellemültebbnek látszott mint eddig. Egy hang így szólt hozzá:

„Most nem úgy látod őt, mint ahogy megjelent, hanem amint az égben van. Földi küldetése most véget ért. A Szentlélek fog uralkodni. Az Úr azért mutatja neked ezt a képet, hogy tudtára add mindenkinek.”

És a fehérbe öltözött férfi mélyen meghajolt a Nagyasszony trónja előtt. Utána valami idegen nyelven hangzott el egy égi üdvözlés – mint azt később megtudta, mikor tűnődött értelmén. Azután megint a kápolnát látta, amint kijöttek belőle az emberek zászlóikkal és az új templom felé haladtak. Megértette, hogy a jövőt látta.

Irodalom

- THE MESSAGES OF THE LADY OF ALL NATIONS (1971. 156 oldal Comité „Vrouwe van alle Volkeren”, Postbus 7180, Amsterdam, Netherlands)
- THE LADY OF ALL PEOPLES by Raoul Auclair (1978. 216 oldal l’Armée de Marie, C. P. 95, Limoilou, Québec, Canada GIL 4T8)
- LA DAME DE TOUS LES PEUPLES”, Raoul Auclair
- DIE BOTSCHAFTEN DER FRAU ALLER VÖLKER (1970) Miriam-Verlag, Josef Künzli, D 7893 Jestetten, West Germany, 214 oldal)
- ES WIRD SICH MIT DEN JAHREN HERAUSSTELLEN von Dr. G. Th. H. Liesting S. S. S. (1970. 216 oldal Miriam-Verlag, D-7893 Jestetten, West Germany)
- THE MESSAGE OF THE LADY OF ALL NATIONS by H. A. Brouwer A. A. (1967. 45 oldal, Comité „Vrouwe van alle Volkeren” Postbus 7180, Amsterdam-9. Netherlands)
- DIE APOKALYPTISCHE FRAU ALLER VÖLKER von Hans Baum (1970. 265 oldal Christiana-Verlag, CH-8260 Stein am Rhein, Switzerland)